

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਗਰੇਵਰ ਜੇ.

ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ-- ਪਟੀਸ਼ਨਰ., -

ਬਨਾਮ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1957, ਦਸੰਬਰ 6th

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ.51

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਐਲ) ਸੈਕਸ਼ਨ 42—ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ—ਕੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਸਕੀਮ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ—ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ—ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ,

ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ "ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ" ਅਤੇ "ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ" ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਰਡਰ" ਅਤੇ "ਕੋਸ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, 15 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐਮ ਐਲ ਸੇਠੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਕੇ.ਸੀ. ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਵਰੂਪ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ:

ਆਰਡਰ

ਗਰੇਵਰ , ਜੇ.—ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਹੈ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਸੇਰੋਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਤਰਨਤਾਰਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸੰਨ 1952-53 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਇਆ ਗਿਆ। 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਨ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ, ਨੇ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਟੀ ਸ਼ੇਰੂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਕਲਰੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬਲਾਕ ਨੰਬਰ 4 ਵਜੋਂ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਖੇਤਰ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਲਰੀ ਖੇਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ, ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ 13 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਅਤੇ 30 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਜੁਆਈਂਦੂਰ ਘਟੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਖੇਤਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੂਐਡ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉੱਤਮ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਆਈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਦਸੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੇ (ਏ) ਬਲਾਕ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ. ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਲਾਕਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

* * * ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 75 ਕਨਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਘਾਟ 75 ਕਨਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 37 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 14 ਮਰਲਾ ਦਾ ਰਕਬਾ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਾਂਗ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਭਾਨ ਸਿੰਘ। ਫਜ਼ੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜੋ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਸੇਠੀ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 75 ਕਨਾਲਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 55 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਰਕਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਖੇਤਰ ਘਟੀਆ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਖੇਤਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ 12 ਮਰਲੇ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 75 ਕਨਾਲਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਮੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਸੇਠੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਵਾਦ ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵੰਡ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਮਝੌਤਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤੀਜੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਸੁਰਤਾ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾਗਰਾਫ 7(ii) ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵੈਧ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁਕਮ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਿਲਾਇੰਸ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ (1) ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪੇ-ਆਪਣੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਿੰਡ ਝੰਡੇਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਤਰਨਤਾਰਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

(1) 1957 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 199.

ਨੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੰਤਰੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 166(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਪਾਲ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਜ਼ੁਲੰਦੂਰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ. ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਕੰਸੇਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“42. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕੋਈ ਨੈਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ" ਅਤੇ "ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਰਡਰ" ਅਤੇ "ਕੇਸ" ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਇਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵੀ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਹਨ। ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਗੁਣ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: -

“27. ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।”

ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਐਕਟ 1950 ਦਾ XXXI, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਨੰਬਰ IV) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 64A ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“64 ਏ. ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 64ਏ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਮਹਾਬੀਰ ਮੋਟਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1), ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਇਮਾਮ, ਜੇ.) ਦਾ ਨਿਰਣਾ। ਇਹ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 64ਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ।

ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਅਹਿਮਦ ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 Pat. 437.

(2) (1955) ਐੱਸ.ਸੀ.ਏ. 105.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੁਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜੋ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰੇਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ. ਬੰਬਈ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਖੁਸ਼ਾਲਦਾਸ (1), ਕਾਨਿਆ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 226 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: -

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, , ਫੈਸਲਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੂਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। "

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਪੰਨਾ 232 'ਤੇ "ਨਿਆਂਇਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਲਾਸਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਈ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਦ ਕੁਈਨ ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਡਬਲਿਨ (2) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰੰਟ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਨਿਆਂਇਕ' ਸ਼ਬਦ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਸ.ਸੀ. 222.

(2) (1878) 2 ਐਲ.ਆਰ.ਆਈ.ਆਰ. 371.

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - **ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ - ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਲਾਈਬੀਟੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਗ੍ਰਿਫਿਥ ਦੁਆਰਾ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 140 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (1) ਝਗੜੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਥਾਨੀ ਨਹੀਂ) ਅਤੇ (2) ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਝਗੜੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਤੇਲਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਾਧਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਡਰ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ! ਐਕਟ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ 7 ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਧੀਕੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਲਈ।

ਦ ਨਿਊ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦਿ ਨਿਊ ਸੁਵਰਨਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ (1), ਪੰਨਾ 183 'ਤੇ ਸਿਨਹਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ

(1) (1957) ਐੱਸ.ਸੀ.ਏ. 178.

ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 75 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦ ਘਟੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਘਟੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਖੁਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਘਟੀਆ ਦਰਜੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 75 ਕਨਾਲਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਥਮ ਅਤੇ ਗੁਰਟੂ, ਜੇ.ਜੇ. ਰੀਜਨਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 All. 641.

ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਓਰਰਜ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਇੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਕੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7(ii) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਤਬਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਜਾ ਗੁਪਤਾ